

De Messias in het Oude Testament

Jb. Klein Haneveld (1918-1988)

De namen 'Messias' in het Hebreeuws en 'Christus' in het Griek, betekenen allebei hetzelfde: 'Gezalfde'. Deze naam is speciaal voor de Persoon in Wie al de plannen en beloften van God, samen komen.

Wordt er in het Oude Testament over een Messias gesproken?

Dat is de vraag die wij in deze studie willen beantwoorden. Er is een grote groep Joodse en Christelijke 'geleerden' die beweert dat er in de Bijbel helemaal niet over een Messias gesproken wordt. Toch zijn er ook nog genoeg Christenen en Joden die wél geloven dat de Bijbel 'Messiaans' is, d.w.z. een duidelijk leer over de Messias bevat. Maar als het gaat over de identiteit van de Messias, dan lopen hun meningen sterk uiteen. De Joden ontkennen dat Jezus van Nazareth de Messias is, terwijl Christenen dit juist met heel hun hart geloven.

Hoe kunnen wij de Messias herkennen? Als wij geloven dat de Bijbel inderdaad spreekt over een Messias, dan komen wij vanzelf op de volgende vraag: *'Wie en wat is de Messias?'*. Met andere woorden: welke karakteristieke *kenmerken* geeft de Bijbel over deze Persoon, zodat de wereld er absoluut zeker van kan zijn dat het niet kan worden bedrogen. Hoe kunnen wij de Messias dus herkennen? Wat voor Persoon zal Hij zijn? Uit welk land komt Hij? Van welke afstamming? Wat zal Hij doen?

Was Jezus de Messias? Automatisch komen wij dan ook tot de derde vraag. Een vraag die voor Christenen van fundamenteel belang is, maar in diepste wezen ook voor de Joden: *Was Jezus de Messias?* Een groot aantal mensen, waaronder ook veel Joden, geloven al eeuwenlang met de Bijbel in hun handen, dat Jezus de Messias is. En ook de Joden, die Jezus niet als de Messias aan hebben genomen, zullen moeten toegeven dat deze zaak van het allergrootste belang is.

Als wij in de Bijbel kenmerken kunnen vinden die de échtheid van de Messias waarborgt, dan weten we dus zeker dat er een 'Messiaanse leer' bestaat. Wij zullen geen profetische beschrijving van deze Persoon in de Bijbel vinden, als deze niet komen zal of al gekomen is. Als de Bijbel geen Messiaanse leer kent, dan zullen wij er ook geen profetische beschrijving van de Messias in vinden. Maar als wij die wel vinden, dan mag het duidelijk zijn dat er een Messiaanse leer is in de Bijbel. Dan is ook duidelijk dat de kenmerken en voorwaarden, waaraan de Messias moet voldoen, een antwoordt zullen geven op de derde vraag: is Jezus van Nazareth de Messias? Als Hij de Messias is, dan zullen wij Hem herkennen, omdat Hij volledig voldoet aan de kenmerken, die de profeten over Hem gegeven hebben. Dat is dan het absolute bewijs. Als Jezus aan één van deze kenmerken niet zou voldoen, dan zouden wij moeten verklaren dat Hij niet de Messias is. Maar als Hij in elk opzicht voldoet aan het '*signalement*', dat de profeten gegeven hebben, dan zijn wij als het ware gedwongen om te erkennen dat Jezus inderdaad de Messias is.

De Bijbelse leer over de Messias

Het gaat hier om een zuiver Bijbelse zaak. Wij moeten dus ook geen waarde hechten aan wat theologen of rabijnen zeggen. Er zijn immers net zoveel voorstanders als tegenstanders van de Messiaanse kwestie. Alleen het Woord van God is onze bron en daarom doorslaggevend. Wij zullen dus zelf, zorgvuldig moeten onderzoeken in het Oude Testament, of daar inderdaad gesproken wordt over een Messias. Vervolgens zullen wij moeten onderzoeken of Jezus aanspraak kan maken op de titel 'Messias' op basis van Gods Woord.

Zoals bij alle andere openbaringen, zullen wij er rekening mee moeten houden dat de Messiaanse leer gelijdelijk aan in de Bijbel ontwikkeld wordt. Het is Bijbelse waarheid die stap voor stap wordt 'ontvouwd'. We beginnen te lezen in **Genesis 3:14-15**: 14 Daarop zeide de HERE God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.

Hier wordt ons kort al verteld over de verlossing en van de Messias. Het '*Zaad van de vrouw*' zal eens Satan een dodelijk wond toebrengen, maar het zou zelf daardoor

lijden. Dit Bijbelgedeelte zegt ons misschien nog niet zoveel, maar het geeft ons wel zicht op de komst van een nakomeling van de vrouw, die Satan zal overwinnen.

Laten wij verder lezen in **Genesis 12:1-3**: 1 De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; 2 Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. 3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

Laten wij eens eerlijk naar deze tekst kijken. De tekst zelf bevat geen belofte dat er uit een van de nakomelingen van Abram een Messias zal komen. Maar wel wordt aan Abram beloofd, dat in Hem *'alle geslachten des aardbodems gezegend worden'*.

We gaan nu naar **Genesis 15:1-4**: 1 Hierna kwam het woord des HEREN tot Abram in een gezicht: Vrees niet, Abram, Ik ben uw schild; uw loon zal zeer groot zijn. 2 En Abram zeide: Here HERE, wat zult Gij mij geven, daar ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis, dat zal deze Damascener Eliëzer zijn. 3 En Abram zeide: Zie, mij hebt Gij geen nakroost gegeven, en nu moet een onderhorige mijn erfgenaam zijn. 4 En zie, het woord des HEREN kwam tot hem: Deze zal uw erfgenaam niet zijn, maar uw lijfelijke zoon, die zal uw erfgenaam zijn.

En dan **Genesis 18:18** 18 Abraham immers zal voorzeker tot een groot en machtig volk worden en met hem zullen alle volken der aarde gezegend worden; Een persoonlijke Messias wordt hier niet beloofd. Wij lezen alleen van een volk, waarin alle volken der aarde gezegend zullen worden. Toch zullen wij later zien, dat ook deze belofte een schakel is in de lange keten van beloften, die over de komst van de Messias gaan. Ik mag aannemen dat je Genesis goed kent. Dan weet je, dat Abraham een zoon had: *Ismaël*. Dat was zijn enige zoon en Abraham smeekt God, om in Ismaël Zijn beloften in vervulling te laten gaan.

En dan lezen we in **Genesis 17:19** Gods antwoord: 19 Maar God zeide: Neen, maar uw vrouw Sara zal u een zoon baren, en gij zult hem Isaak noemen, en Ik zal mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, voor zijn

nageslacht. Hier komen wij voor het eerst met *verkiezing* en *verwerping* in aanraking. En is duidelijk dat dit belangrijk is voor de herkenning van de Messias. Stel je eens voor dat een Ismaëliet bij mij zou komen en zou zeggen: *'Ik ben de Messias'*. Dan zou ik hem onmiddellijk antwoorden: *'Dat kan niet. Wie de Messias ook is, u bent het zeker niet, want u bent een nakomeling van Ismaël en niet van Izak'*. Zo maakt God de mogelijkheden tot bedrog steeds minder.

We gaan naar **Genesis 28:13-14**: 13 En zie, de HERE stond bovenaan en zeide: Ik ben de HERE, de God van uw vader Abraham en de God van Isaak; het land, waarop gij ligt, zal Ik aan u en aan uw nageslacht geven. 14 En uw nageslacht zal zijn als het stof der aarde, en gij zult u uitbreiden naar het westen, oosten, noorden en zuiden, en met u en met uw nageslacht zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. Dit is het verhaal van Bethel, waar God een verbond sloot met Jakob, de zoon van Izak. Ook hier wordt weer iets uitgesloten. Izak had namelijk nog een andere zoon, Ezau. Maar de belofte gaat, doordat Ezau terzijde wordt gezet, over op Jakob. Geen enkele nakomeling van Ezau kan dus aanspraak maken op de titel *'Messias'*.

Wij zullen nu zien dat elf van de twaalf stammen van Israël voor het Messiasschap werden uitgesloten. Lees **Genesis 49:8-10**: 8 Juda, u zullen uw broeders loven, uw hand zal zijn op de nek uwer vijanden, voor u zullen uws vaders zonen zich neerbuigen. 9 Een leeuwewelp is Juda; na de roef zijt gij omhoog geklommen, mijn zoon; hij kromt zich, legt zich neder als een leeuw of als een leeuwin; wie durft hem opjagen? 10 De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn

Eén van de twaalf stammen wordt uitgekozen: *de stam van Juda*. Van nu af aan hoeven dus alleen nog maar te kijken naar de stam van Juda. In deze tekst wordt voor het eerst het woord *'scepter'* gebruikt. Dit wijst op *koninklijke macht*. En vervolgens het woord *'Silo'*, waarover al de oude rabijnen het eens zijn, dat het slaat op de Messias als de *'Vorst des vredes'*. En dan is er nog iets vreemds: *'Hem zullen de volken gehoorzaam zijn'*. Weer een kenmerk van de Messias. Hij zal het middelpunt zijn van de volkeren.

In **Numeri 23 en 24** vinden wij een aantal profetische vizioenen van Bileam, waarvan wij er één zullen citeren: 17 Ik zie hem, maar niet nu; ik schouw hem, maar niet van nabij; een ster gaat op uit Jakob, een

scepter rijst op uit Israël, en verbrijzelt Moabs slapen, en verplettert alle zonen van Set. 18 Dan zal Edom een veroverd gebied wezen, en Seïr zal een veroverd gebied wezen – zijn vijanden. Maar Israël zal kracht oefenen, 19 en hij zal heersen uit Jakob, en de vluchtelingen uit de stad verdelgen.

Ook hier vinden wij weer het woord ‘scepter’. Je hebt misschien wel gezien dat het in deze teksten niet alleen gaat om een gebied en een regering, maar ook om een *Persoon*: ‘Ik zie Hem, maar niet nu’. In de Statenvertaling staat overigens: *‘Ik zal Hem zien, maar niet nu’*. Wij willen ook even ingaan op een tegenargument, namelijk: *‘Gaat het hierbij eigenlijk niet om het héle volk van Israël? Heeft de Messiaanse leer niet veelmeer betrekking op een heel volk dan op een persoon? Zijn de beloften, die vele Christenen zo stelling op een persoon betrekken, in wezen niet heel erg vaag en onduidelijk?’*. Als antwoord willen wij een deel uit bovenstaande Bijbeltekst herhalen: *‘een ster gaat op uit Jakob, een scepter rijst op uit Israël’*

Daarbij citeren wij nog **Deut. 18:15**: 15 Een profeet uit uw midden, uit uw broederen, zoals ik ben, zal de HERE, uw God, u verwekken; naar Hem zult gij luisteren.

Deze woorden van Mozes geven de Messias weer een aantal nieuwe titels. Hij zal namelijk de *‘Scepter-drager (koning) van Israël’* en een *‘Profeet’* zijn.

Maar de belofte wordt nog meer beperkt, door de woorden die God sprak tot David over zijn zoon Salomo (**2 Sam. 7:12-16**): 12 Wanneer uw dagen vervuld zijn en gij bij uw vaderen te ruste zijt gegaan, dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden, en Ik zal zijn koningschap bevestigen. 13 Die zal mijn naam een huis bouwen, en Ik zal zijn koninklijke troon voor immer bevestigen. 14 Ik zal hem tot een vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn. Wanneer hij ongerechtigheid bedrijft, zal Ik hem tuchtigen met een roede der mensen en met slagen der mensenkinderen. 15 Maar mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik haar heb doen wijken van Saul, die Ik voor uw aangezicht heb weggedaan. 16 Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd.

In 2 Sam. 23:1-5 lezen wij de laatste woorden van David, de psalmist van Israël, met een leven vol zonden en toch een man, die God boven alles

liefhad! Terwijl hij sterft, denkt hij aan de belofte van God over zijn zaad.

Laten wij eens gaan kijken hoe de profeten deze belofte hebben verwoord (**Jes. 11:1,2**): 1 En er zal een rijse voortkomen uit de tronk van Isaï en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht dragen. 2 En op hem zal de Geest des HEREN rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des HEREN;

Misschien is er iemand die zegt: *‘Deze profetie kan op iedere nakomeling van David betrekking hebben’*. Maar dan lezen wij in vers 10: 10 En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isaï zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

‘Ten dien dage’ welke dag wordt hiermee bedoeld? Een dag, die nog niet is aangebroken. Lees maar verder in vers 11: 11 En het zal te dien dage geschieden, dat de Here wederom zijn hand opheffen zal om los te kopen de rest van zijn volk, die overblijft in Assur, Egypte, Patros, Ethiopië, Elam, Sinear, Hamat en in de kustlanden der zee. 12 En Hij zal een banier opheffen voor de volken, en de verdrevenen van Israël verzamelen en de verstrooide dochters van Juda vergaderen van de vier einden der aarde.

Toen Jesaja deze woorden schreef, was het volk nog niet weggevoerd naar Assur (d.i. *Assyrië* in de Statenvertaling, red.) en is deze profetie tot op heden nog niet volkomen in vervulling gegaan. Wij zouden kunnen verdergaan met het aanhalen van teksten uit Jesaja, maar wij willen liever de aandacht vragen voor een ander kenmerk van de Messias, die we vinden in **Jeremia 23:5**: 5 Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land.

En dan verder in **Jeremia 33:17-21**: 17 Want zo zegt de HERE: Nimmer zal het David ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is; 18 en de levitische priesters zal het nimmer ontbreken voor mijn aangezicht aan een man die brandoffers offert, spijsoffers ontsteekt en slachtoffers brengt al de dagen. 19 Het woord des HEREN kwam tot Jeremia: 20 Zo zegt de HERE: Indien gij mijn verbond aangaande de dag en de nacht kunt verbreken, zodat er geen dag en nacht meer zou zijn op hun tijd, 21 dan zal ook mijn verbond met mijn knecht David verbroken worden, dat hij geen zoon meer hebben zal, die koning is op zijn

troon, en met de Levieten, de priesters, mijn dienaren.

We zijn begonnen met een belofte die van toepassing kan zijn op iedere *'uit-een-vrouw-geboren'* man. De eerste beperking was de verkiezing van Abraham. Daarna werden Ismaël en zijn nakomelingen terzijde gezet, terwijl Izak werd uitverkoren. Vervolgens werden Ezau en zijn nakomelingen uitgeschakeld en werd Jakob de drager Messiaanse belofte. Daarna werd uit de twaalf zonen van Jakob, Juda uitgekozen. Uiteindelijk werd uit de stam van Juda, koning David aangewezen als stamvader van de beloofde Messias. Wie de Messias ook mag zijn: het staat vast dat Hij moet voortkomen uit het koninklijk huis van David en dat Hij dus een Jood moet zijn (hij is namelijk uit de stam van Juda).

Het bovennatuurlijke karakter van de Messias

Toen nu toe hebben wij het telkens over *'natuurlijke'* zaken gesproken. Maar wanneer wij nu verder gaan met onze studie, dan komen we ook bij iets *'bovennatuurlijks'*.

We gaan **Jesaja 7:13 en 14** lezen: 13 Toen zeide hij: Hoort toch, gij huis van David! Is het u niet genoeg mensen te vermoeden, dat gij ook mijn God vermoeit? 14 Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven.

Je weet waarschijnlijk wel wat het woord *Immanuël* betekent, namelijk: *'God met ons'*. Nu zijn er ongetwijfeld veel moeilijke Bijbelteksten, maar deze aankondiging van Jesaja is toch wel heel duidelijk. God beloofde hiermee aan het huis van David een teken te zullen geven, waardoor zij de lang Beloofde zouden (her)kennen wanneer Hij zou verschijnen. Het teken was, dat in het geslacht van David, een maagd zwanger zou worden en een zoon zou baren. Deze zoon zou dus op bovennatuurlijke wijze verwerkt worden. De naam *'Immanuel'* maakt ons al duidelijk dat het hier om iets héél bijzonders gaat.

Besef nu goed, dat wij dit lezen hebben in de profetie van Jesaja: een Joods geschrift! En dus niet in het Nieuwe Testament. Dat de Messias onbevlekt (zonder zonden) geboren zou worden (hij wordt namelijk geboren uit een maagd) is dus een Oud-Testamentische leer. Evenals de Godheid

van de Messias (hij wordt namelijk op bovennatuurlijke wijze verwerkt) is een Oud-Testamentische waarheid die door het Nieuwe Testament bevestigd wordt.

Wij gaan nu naar **Jesaja 9:5**: 5 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Het gaat dus over dezelfde persoon, uit de stam van David, die aanspraak kan maken op de troon. Dat wordt duidelijk uit het volgende vers: 6 Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen.

Maar hoe kan de almachtige God en de eeuwige Vader, tevens een mens zijn? Waar vinden wij dit in Gods Woord? In een van de vier evangelien van het Nieuwe Testament. Daar vinden wij de volgende vermelding. Begrijp me goed: ik zeg niet een *verklaring*, maar een *vermelding*. God vind het blijkbaar niet nodig Zichzelf aan ons te verklaren. Hier is dan de vermelding: *'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God... En het Woord werd vlees en heeft onder ons gewoond'* (**Joh. 1:1 en 14**). Ik blijf bij deze vermelding, het is goed genoeg voor mij. Als de almachtige God er voor koos 'vlees' te worden en onder ons te wonen, dan had Hij blijkbaar de macht daarvoor.

De tijd, waarop de Messias moet verschijnen

Het is duidelijk, dat wanneer de tijd van de geboorte van de Messias vermeld zou zijn, dat een heel belangrijk herkenningsteken zou zijn. Als wij nu de profetie van Daniël gaan lezen, dan vinden wij daar een hele duidelijke openbaring over de tijd en de komst van de Messias:

25 Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken; en tweeënzestig weken lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden. 26 En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten,

De NBG'51 geeft hier een onjuiste weergave van de grondtekst. In plaats van *'terwijl er niets tegen Hem is'* moet er staan *'maar het zal niet voor Hem zelve zijn'* zoals

er staat in de Statenvertaling. Let op: alles ligt begrensd tussen de tijd, dat Daniël zijn vizioenen had in Babylon, en de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. De komst van de messias en de uitroeiing van de Messias moet plaats hebben vóór de totale verwoesting van Jeruzalem en het heiligdom.

Wat de zeventig weken ook mogen betekenen, in elk geval is het een periode (met uitzondering van de laatste week) die moet vallen tussen de tijd van Daniël en het jaar 70 na Christus. Want na het jaar 70 in er geen heiligdom meer in Jeruzalem geweest. De tempel is namelijk in dat jaar verwoest en nooit meer herbouwd. Het staat dus vast, dat de Messias moet verschijnen tussen de tijd van Daniël's optreden (ongeveer 538 vóór Chr.) en de tijd van de verwoesting van Jeruzalem (70 na Chr.).

En dan komen wij nu bij een nieuwe voorwaarde, waaraan de Messias moet voldoen. De profeet Micha voorspelt namelijk heel nauwkeurig de plaats van Zijn geboorte: *En gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.*

(Micha 5:1)

Deze woorden zijn duidelijk genoeg. Wie is de Heerser die uit Bethlehem zal komen? Het is Hij, wiens oorsprong ligt in de eeuwigheid. Wij kunnen dus nog twee kenmerken toevoegen aan de zeven kenmerken die wij eerder vermeld hebben. Namelijk dat Hij moet verschijnen tussen 538 vóór Chr. en 70 ná Chr. En dat Bethlehem-Efratha zijn geboorteplaats moet zijn.

De vernedering en verhoging van de Messias

Dezelfde Bijbeltekst in Daniël, die ons deze tijdslijmet gaf, brengt ook een moeilijkheid met zich mee. Tot nog toe, hebben wij gelezen van iemand met een scepter, een machtige koning uit het geslacht van David, die tevens de almachtige God is. Maar nu zegt Daniël heel duidelijk, dat na een tijdje *'de Messias zal worden uitgeroeid'*. Dat is toch wel moeilijk. Wat kunnen wij nu met een Goddelijke Koning, die alles-overwinnend heerst en die plotseling wordt uitgeroeid en dat laatste *'niet voor Hem zelf'*? Wij willen deze moeilijkheid niet uit de weg gaan, want ook Jesaja en de Psalmen spreken daarover.

Lees maar mee in **Jesaja 52:13,14**: 13 Zie, mijn knecht zal voorspoedig zijn, hij zal verhoogd, ja, ten hoogste verheven zijn. 14 Zoals velen zich over u ontzet hebben – zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte

Maar heeft Jesaja het hier wel over de Messias? Zie **Zach. 3:8**: 8 Hoor toch, gij hogepriester Jozua, gij en uw gezellen die vóór u zitten – zij zijn immers mannen die ten wonderteken dienen – voorwaar, zie, Ik zal mijn Knecht, de Spruit, doen komen;

Hoe wordt de Zoon van David door al de profeten genoemd? Met twee namen: *'Spruit'* en *'Mijn Knecht'*. Dat is toch wel een groot mysterie: Jehova's Knecht die hoogst verheven zal worden, heeft een *'misvormde verschijning'*. En die moeilijkheid wordt nog groter als wij **Jesaja 53:19** lezen. Zie ook **Psalms 22**, die door vele Christenen en sommige Joden als een Messiaanse psalm beschouwd wordt. Daar vinden wij de wanhoopskreet: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten'* en de beschrijving van de doorboorde handen en voeten!

Hier wordt dus aan de éne kant geschreven over een triomferende Koning, die tevens God is, die alle macht heeft en wiens naam is Immanuël (God met ons). Terwijl wij anderzijds lezen over een Man, wiens verschijning misvormd is, die sterft van dorst en over wiens klederen het lot wordt geworpen. Hoe kan de Messias een machtige Koning zijn en toch zo enorm lijden? Hoe kan Hij de machtige Vorst uit het geslacht van David zijn en toch ook het Offer tot verzoening van de zonden en ongerechtigheden van Israël? Hoe is dat allemaal mogelijk? Het is duidelijk dat dit allemaal niet tegelijkertijd kan. Daar is maar één antwoord mogelijk. Er is maar één woord, dat de glorierijke regering van de Messias kan verbinden met Zijn lijden en sterven en dat is: *'Opstanding'*!

Stel je eens voor dat de Messias is gekomen en *'uitgeroeid'* (gedood) en weer leven is geworden. Dan is heel de beschrijving van Zijn heerlijkheid nog mogelijk, niet waar? Als Hij niet gekomen is vóór 70 na Chr. dan zal Hij nooit meer komen en dan zal de profeten valse getuigen geweest. Als Hij wél gekomen is en gestorven is en in het graf gebleven is, dan heeft God iets beloofd aan Israël en aan David, wat Hij niet kan waarmaken; maar als Hij uit het graf is opgestaan dan de voorzegde aardse glorie nog mogelijk.

Maar nu zeg je misschien: *de opstandingsleer is toch een zuiver Nieuw Testamentische leer? Hebben die Christenen dit niet uitgevonden om die moeilijkheid te overbruggen? Zo kon namelijk de voorspelling van de aardse heerlijkheid van de Messias geloofwaardig worden gemaakt.* Maar dit absoluut niet waar! De opstanding is een Oud Testamentische leer, zoals wij zullen zien. Een groot deel van de Christenen hecht geen waarde aan het getuigenis van de profeten als het gaat om de aardse heerlijkheid en macht van de Messias ‘op de troon van David’ (**Jes. 9:7**), terwijl het merendeel van de Joden niet gelooft in het getuigenis van hun eigen profeten als het gaat om de vernedering en de dood van de Messias. Op beide groepen is het verwijt van Christus van toepassing: ‘O onverstandigen en tragen van hart, om niet te geloven al wat de profeten gesproken hebben’. De waarheid is, dat de opstanding de brug tussen de dood van de Messias en Zijn heerlijkheid compleet maakt. Evenals de tweede komst van de Messias, de eerste aanvult en compleet maakt.

Wij willen nu enkele Bijbelteksten uit het Oude Testament aanhalen, die te maken hebben met de opstanding. Bijvoorbeeld **Job. 19:25-27**: 25 Maar ik weet: mijn Verlosser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden. 26 Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen, 27 die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde; Job leefde vóór de wet en voordat de Pentateuch geschreven was. Geloofde Job in de opstanding? Zijn lichaam was voedsel voor de wormen en toch zij hij: *‘Uit mijn vlees zal ik God aanschouwen, Die ik voor mij (ten goede) aanschouwen zal, en mijn ogen zullen zien, en niet een vreemde’.*

In **Psalm 17:15** zien wij Davids geloof in de opstanding: 15 Maar ik zal in gerechtigheid uw aangezicht aanschouwen, en bij het ontwaken mij verzadigen met uw beeld.

De opstanding is geen nieuwe leer; deze leer is zo oud als Job en was de hoop van David. Nu willen wij de profetie over de Messias lezen in **Psalm 16:8-10**. Ook deze Psalm wordt door vele rabijnen en Christenen beschouwd als een Messiaanse psalm: 8 Ik stel mij de HERE bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. 9 Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid

wonen; 10 want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien.

Hier wordt niet alleen de leer van de opstanding bevestigd, maar dit is ook een duidelijke belofte van de opstanding van de Messias. In **Dan. 12:2** wordt dit nog duidelijker: 2 Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen.

‘Opstanding’ is dus het woord dat de moeilijkheid oplost en de zogenaamde tegenstrijdigheden van vele Bijbelteksten oplost. Met andere woorden: De Messias komt; Hij vervult alles wat over Hem voorzeggd is met betrekking op Zijn lijden, vernedering en dood; Hij staat op uit het graf en zal weerkomen om het Koninkrijk op te richten en zo de hele profetie in vervulling te laten gaan. *‘Maar’, vraagt misschien iemand: ‘Is deze leer over de tweede komst van de Messias om het koningschap van David te herstellen en de vele beloften aan Israël in vervulling te doen laten gaan, niet een handige uitvinding van Christenen, om de Messiaanse uitspraken van Jezus te ondersteunen? Kortom: Wordt dit nu wel duidelijk door Gods Woord geleerd?’.*

Iedere Jood, die bekend is met de woorden van de profeten weet dat de Messias in elk geval Israël moet herstellen. Zo niet, dan zullen vele profetieën niet in vervulling kunnen gaan.

Wij lezen in **Hand. 1:6**: 6 Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?

Lees het nog eens goed door: de vraag was niet of Hij het koninkrijk zou herstellen, maar *wanneer* Hij dat zou doen! De Here Jezus antwoordt: *“Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft”.* Met het niet geven van de exacte tijd waarop de belofte in vervulling zou gaan, is de belofte absoluut niet verzwakt. Het Koninkrijk zal worden hersteld, zo begrepen ook de discipelen.

Uit **Hand. 15:14-17** blijkt, dat Hij zal terugkeren, nadat Hij eerst uit de heidenen een Volk verzameld heeft tot Zijn naam (vers 14) en dan volgt in vers 16: 16 Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, 17 opdat het overige deel der mensen de Here zoek, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen,

spreekt de Here, die deze dingen doet.

Was Jezus de Messias?

Tot zover dan de Messiaanse leer. En nu komt dan de slotvraag: *Was Jezus de Messias?*. Niemand zal er aan twifelen dat Jezus uit het geslacht van David was. Zelfs de grootste tegenstanders van deze leer geven toe dat Hij uit het geslacht van David was. Ook wordt door niemand tegengesproken dat Hij een nakomeling was van Abraham en van Juda. Zelfs niet, dat Hij in Bethlehem is geboren. Als bewezen kan worden, dat Hij niet van David afstamde en dat Hij niet in Bethlehem was geboren, dan zou men met recht Zijn Messiaschap mogen afwijzen en dan zouden al Zijn discipelen Hem meteen verlaten.

De historische feiten van Jezus van Nazareth zijn algemeen bekend, eenvoudig en betrouwbaar. Laten wij nog eens goed bekijken, hoe alle kenmerken van het Messiaschap terug te vinden zijn in Jezus:

Hij is een nakomeling van Eva – dus een mens.

Hij is het zaad van Abraham, ja 'hét Zaad'.

Hij stamt af van Jakob, niet van Ezau; van Izak, niet van Ismaël.

Hij is uit de stam van Juda.

Hij is de zoon van David en de erfgenaam van het verbond met David.

Hij werd op wonderbare wijze verwerkt in de schoot van een maagd.

Hij bewees Zijn Godheid door bovennatuurlijke werken, door bovenmenselijke heiligheid, door de opstanding uit de doden en door Zijn invloed op de wereld.

Hij verscheen precies op de juiste tijd volgens de profetie van Daniël.

Hij werd geboren in Bethlehem-Efrata.

Hij vervulde de profetieën van Jesaja met betrekking op Zijn plaatsvervangende Offer.

Hij stierf op precies dezelfde wijze als voorzegt in Psalm 22. Zijn handen en voeten werden doorboord en Zijn beulen wierpen het lot over Zijn kleren.

Het is duidelijk dat niemand deze elf kenmerken op zichzelf kan toepassen. Het zijn teveel kenmerken en de kenmerken zijn te nauwkeurig, waardoor er onmogelijk sprake kan zijn van een *'toevallige vervulling'*. Er is maar één Persoon waarop alle kenmerken van toepassing kunnen zijn. En

deze Persoon moet de Messias zijn.

En dan nu nog een slotwoord naar mijn Joodse lezers. Sommigen van u zien uit naar de Messias. Welnu, Hij komt! Dat is de 'gezegende hoop' van Joden en Christenen. Geloof dat en houd het vast, wat er ook mag gebeuren. Maar ik smeed u bij alles wat u lief is: geloof ook, dat Hij gekomen is. De vernedering en de offerdood is volbracht: nu komt Hij in heerlijkheid.

Tot Zijn Wederkomst in heerlijkheid is het van enorm belang hoe wij persoonlijk staan ten opzichte van Hem. Mijn vrienden, Joden zowel als heidenen: *'er is onder de hemel geen andere naam gegeven, waardoor wij moeten zalig worden'*. Gods Woord geeft geen grond voor de gedachte, dat iemand ooit in Gods tegenwoordigheid zou kunnen verschijnen zonder het offer. Welk offer kunnen wij brengen? De tempel is weg, het priesterdom is weg – is er dan geen offer meer voor ons? Jawel, er is een Offer: het Offer van de Messias! Daar mag ik aanspraak op maken en een ander offer heb ik niet nodig. Nu ik geloof in dat Offer en Hem als de Messias heb aangenomen, nu wacht ik in volkomen vrede de tijd af, wanneer Hij in heerlijkheid zal weerkomen, om mij tot Zich te nemen en om over de aarde te regeren. Misschien zal ik vóór die tijd sterven; ook dan zal ik tot Hem gaan door de verdienste van dat Offer, vertrouwend op Zijn bloed, voor mij vergoten.

Hoe staat het met jou? God geeft jou een reeks van bewijzen, die allemaal samenkomen in die Ene Messias: Jezus Christus! Wil jij je van Hem afkeren? Alsjeblieft, neem Hem nu aan en zeg tot Hem, in geloof: *'U bent de Christus, de Zoon van de levende God'*.